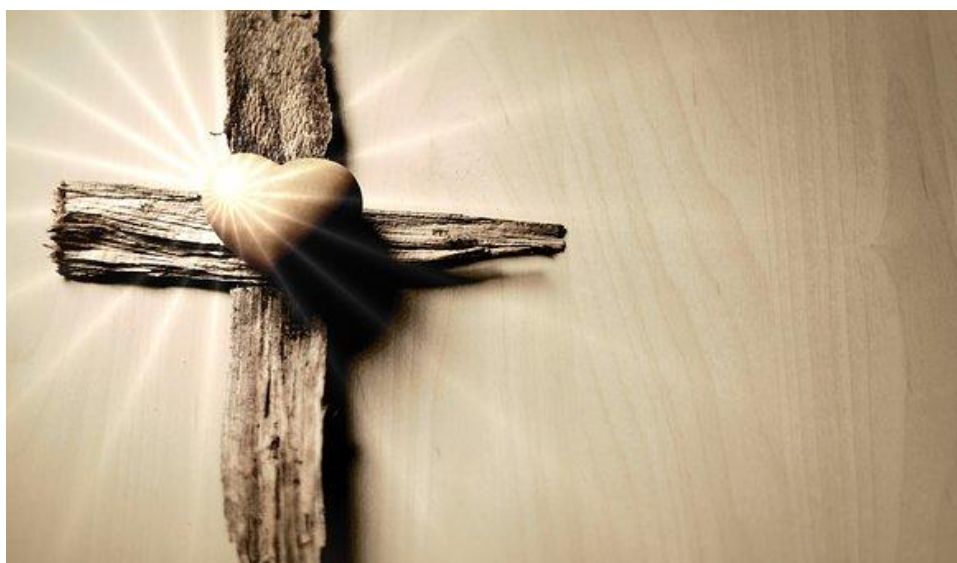

Święta Wielkanocne – czas zadumy i ... radości

Środa Popielcowa rozpoczyna w kościele katolickim okres Wielkiego Postu. Przez 40 dni katolicy przygotowują się do Zmartwychwstania Chrystusa. To czas na indywidualne wyrzeczenia, na modlitwę. Wielki Tydzień rozpoczyna się od Niedzieli Palmowej, nawiązującej do triumfalnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy. Wierni przychodzą do kościołów z palmami. W wielu parafiach odbywają się uroczyste procesje (tak jest i w mojej). Na mszach świętych czytany jest opis Męki Pańskiej.

Poniedziałek, wtorek i środa nie wyróżniają się niczym szczególnym. Według Biblii w tych dniach Jezus nauczał w świątyni w Jerozolimie, a na noc udawał się do Betanii, aby tam przenocować. Gościny Jemu i Jego uczniom udzielał Łazarz w swoim domu - z wdzięczności za niedawne wskrzeszenie go z martwych. Najważniejszym okresem Wielkiego Tygodnia, a zarazem całego roku liturgicznego, jest Triduum Paschalne. Obejmuje ono czas od wieczornej mszy w Wielki Czwartek do nieszporów w Niedzielę Zmartwychwstania. Niegdyś w Wielki Czwartek biskupi i królowie polscy obmywali nogi dwunastu biedakom na znak pokory i równości wobec Boga. Obrzęd ten, odprowadzany na pamiątkę obmycia nóg apostołom przez Chrystusa podczas Ostatniej Wieczerzy, znany jest do dziś. W Rzymie papież każdego roku myje i całuje nogi dwunastu mężczyznom.

Dniem największej żałoby jest Wielki Piątek. Z ołtarzy znikają wtedy kwiaty i świece, puste są tabernakula, a obrazy z wizerunkiem Chrystusa zasłonięte. Po południu odprawia się niepowtarzalną wielkopiątkową liturgię Męki Pańskiej, w moim kościele poprzedzoną Drogą Krzyżową. Kapłan i asysta (ministranci) wchodzi w ciszy. Przed ołtarzem przez chwilę leżą krzyżem. Czyta się

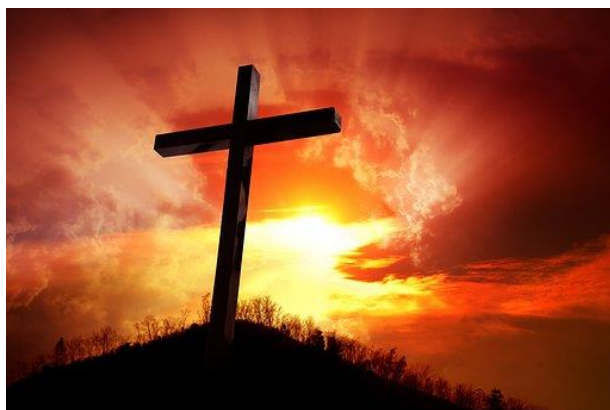
lub śpiewa, w mojej parafii z podziałem na role, opis Męki Pańskiej według św. Jana. Po homilii w bardzo uroczystej modlitwie wstawienniczej Kościół poleca Bogu siebie i cały świat. Najważniejszą część liturgii stanowi adoracja krzyża.

Wielka Sobota jest dniem ciszy i oczekiwania. Tradycją naszego Kościoła jest święcenie pokarmów. Dobór produktów przygotowanych do poświęcenia nie jest przypadkowy. W koszyku obowiązkowo muszą znaleźć się: chleb, jajka, sól, wędlina, chrzan, babka wielkanocna i oczywiście baranek. Każdy z tych produktów ma swoje symboliczne znaczenie, np. jajko symbolizuje płodność, odrodzenie się, jest znakiem zwycięstwa Chrystusa nad śmiercią. Sól jest symbolem trwałości, nieśmiertelności oraz ochrony ciała ludzkiego przed rozkładem. Wieczorem o zmroku odprawiana jest uroczysta liturgia. Najświętszy Sakrament zostaje przeniesiony do tabernakulum.

Następnie od poświęconego ognia zapala się paschał (dużą świecę), symbolizujący Chrystusa. W uroczystej procesji paschał zostaje wniesiony do świątyni i umieszczony w ozdobnym świeczniku. Po trzykrotnym śpiewie kapłana: "Światło Chrystusa" i odpowiedzi wiernych: "Bogu niech będą dzięki" zgromadzeni mogą zapalić swoje świece. Liturgia światła kończy się odśpiewaniem tzw. Orędzia Paschalnego. Liturgia słowa Wigilii Paschalnej jest wyjątkowo rozbudowana. Wszyscy zgromadzeni w świątyni odnawiają przyrzeczenia chrzcielne. Uroczystości Wigilii Paschalnej kończą się komunią świętą i uroczystym błogosławieństwem.

Okres Wielkiego Postu i Wielki Tydzień wieńczy Wielka Niedziela - najważniejsze święto w całym roku liturgicznym Kościoła katolickiego, Niedziela Wielkanocna, czyli Niedziela Zmartwychwstania Chrystusa z mszą świętą rezurekcyjną odprawianą o świcie.

Dla mnie Wielki Tydzień to szczególny moment. Jestem ministrantem i lektorem. Przypada mi w udziale asystować księdzu przy prowadzeniu liturgii. Przez cztery dni włączam się czynnie w obchody. Mam wiele obowiązków, ale idę do kościoła w tych dniach z radością. Czuję ogromną satysfakcję, że mogę wyrażać swoją wiarę.

Michał Drozd kl. 1c